

Ch ng 42

Ti hôm ó, L c ng Khâm không a ra b t c câu tr l i nào v i Trình oan Ng . ng nhiên, cô c ng không truy h i.

Th c t th i i m hi n t i, quan h gi a hai ng i h b t k là tình yêu hay h n thù thì c ng ch là nh ng chuy n c a ngày hôm qua, gi ây ã ch t r i. Trình oan Ng không còn là Trình oan Ng tr c kia n a, L c ng Khâm c ng không còn là L c ng Khâm c a ngày tr c. Trong nh ng m nh v c a th i gian, hai ng i h d ng l i m t ngã ba, r t g n, nh ng ch ng th ti n l i. Trình oan Ng không khao khát tình yêu c a anh ta n a, còn anh ta, c ng ch a bao gi b tình c m làm cho m m t.

T ng c n gió l nh th i n, Trình oan Ng kéo chi c áo choàng trên vai, ôi m t run r y, ánh m t c ng ch ng bi t l c n i nào. Mùi h ng th m ngát c a c cây theo gió ùa n, gi ng nh m t li u thu c an th n kì di u khi n nh ng dây th n kinh ang c ng lên c a cô t t th l ng.

L c ng Khâm không r i i, c ng không gi i thích, cô c ng không h i, gi ng nh ôi v ch ng ã s ng v i nhau nhi u n m, ch ng m hi u gi i thích nh ng chuy n x y ra. Bóng dáng n hi n trong phòng t m, ã hai n m r i, c L c ng Khâm và Trình oan Ng u c m th y có chút xa l . Ch có i u, c ng ch là xa l mà thôi.

Màn êm t nh m ch, l ng l nh t , ti ng n c ch y trong nhà t m nghe càng rõ. V ng tr ng màu b c treo trên b u tr i, ánh tr ng lai láng chi u xu ng, t a nh m t l p b c m ng dát trên m t t. Trình oan Ng ng t a vào lan can ngoài ban công, trong lòng b n b c m xúc: m t chút vui s ng nh c sinh ra m t l n n a cõi Ni t Bàn, m t chút b t l c khi quay l i i m xu t phát, m t chút cay ng v i th s xoay v n...

Màn êm không mang cho cô s c u r i, ng c l i mang n cho cô nh ng u t vô t n.

Hai n m qua, cô không h ngh mình s l i tr v bên ng i àn ông này. Th c ra, cô ã h c c cách s ng yên ph n trong th gi i không có anh ta. Th m chí, n u l n này cô mang thai, cô c ng hy v ng s có th bi n m t kh i cu c s ng c a anh ta mà không l i m t chút d u v t...

Cô ang m i mê suy ngh thì L c ng Khâm ã t trong nhà t m i ra. Anh ta choàng chi c kh n t m trên ng i, m t c th c ng trắng, nh ng gi t n c trên tóc ch y xu ng, r i lách tách trên sàn nhà, âm thanh ám mu i n k d .

Anh ta a chi c kh n lên lau tóc, ng ng lên nhìn Trình oan Ng , h i: “Không ng à?”

Cô nhìn chi c gi ng to trong phòng ng , ch ng ph i cô ang ch i th i kh c này sao? Cô tr v ch ng ph i là vì i u này sao? T i sao n lúc này l i do đ ch ?.

Cô ch ch lên gi ng. “Cùng nhau?”

L c ng Khâm kh m m c i. “C ng c, tôi ng trên gi ng, cô ng d i t.”

“...”

èn t t. C n phòng t i en nh m c, t m rèm c a kh lay ng, ánh sáng y u t bên ngoài xuyên vào c n phòng, lúc n lúc hi n theo s lay ng c a t m rèm c a. L c ng Khâm n m trên gi ng, t r ò là ng i có quy t c, còn Trình oan Ng c ng ch ng bi t t i sao toàn thân nh ông c ng, n m im, ch ng nhúc nhích. Cô n m nghiêng, quay l ng v phía anh ta, c ng th ng c n móng tay. R t lâu mà anh ta c ng ch ng có ng t nh gì, cô ch nghe th y ti ng tích t c, tích t c u n c a chi c ng h La Mã c nh ó, c n bu n ng p n, b t giác mí m t cô n ng tr u.

Trong lúc n a t nh n a m , Trình oan Ng c m th y m t ôi bàn tay tóm ch t l y th t l ng mình, r i ng i cô n m g n trong vòng tay m áp ó, ch ng c n ph i quay u l i càng bi t r ò là ai, h ng s a t m đ ch u v n còn v ng trên ng i anh ta khi n cô c m th y nh v a u ngr u v y c m giác m h .

“Làm không?” Gi ng Trình oan Ng bi ng nhác và y u t c ng ch ng bi t là vì bu n ng hay vì lý do gì mà gi ng nói c a cô l i h p đ n, mê ho c nh m i g i.

L c ng Khâm không nói gì, nh ng cô có th c m nh n c h i th g p gáp c a anh ta. Cô m c chi c váy ng b ng l a, khoe nh ng ng cong trên c th , nh ng ng nét lung linh n hi n. Cô không m c áo ng c, nh ng không ph i vì mu n quy n r anh ta, ó ch là thói quen c a hai n m qua, ch a th thay i ngay c.

L c ng Khâm ôm cô, tay t lên eo r i d ch chuy n lên trên m t chút n a c m nh n c s m m m i c a c th cô. Nh ng anh ta không d ch chuy n lên trên thêm n a, ch kh xoay ng i cô l i, i di n v i anh ta. u cô ch m vào c anh ta, c m nh n t ng m ch p ch m rãi. Anh ta l n theo cánh tay cô, n m l y bàn tay m m m i. Anh ta c n m ch t nh v y, cu i cùng l i buông ra.

M t tay v n n m l y tay cô, tay kia dè d t, th n tr ng dò tìm r i b t u vi t t ng ch lên lòng bàn tay cô, nét ngang, nét đ c, ngang đ c, đ c ngang...

Anh ta c vi t nh v y, Trình oan Ng nh ng ng th , c n th n c m nh n t ng nét ch mà anh ta vi t. “Trình oan Ng ”.

Trình oan Ng c m th y h i th t v ng, nh ng ngh l i, cô càng không bi t r t cu c mình ang ch i i u gì.

R t cu c anh ta mu n vi t gì? Cô c ng không h i.

“ oan Ng !” Gi ng L c ng Khâm vang lên t trên nh u cô, gi ng nói n ng nần t a nh m t lo i r u ngon t r t lâu r i, ý v sâu xa, th m chí cô còn c m nh n c s chuy n ng c a y th u anh ta.

“ ây.”

H i th c a anh ta v n u u, h i lâu sau m i ch m rãi nói: “Hai n m tr c, anh c ngh ... em ã ch t r i.”

“ .”

“Anh ã t nói v i chính mình r ng, em ã ch t, m i chuy n tr c kia u ch t r i.” Anh ta mím môi. “Nh ng gi ây em l i quay tr v , gi ng nh m t gi c m , nh ng l i không ph i là m . Anh c ng không rõ mình nh th nào, ch có m t i u mà anh th y r t rõ.”

“ .”

“N u em ã l a ch n quay tr v thì ng r i xa anh n a nhé!”

Trình oan Ng c i mi n c ng, bình t nh nói: “Anh không th núu gi n i em, hai n m tr c không th núu gi c thì hai n m sau c ng v n nh v y.”

L c ng Khâm không ph n bác, ch m m c i, nh ng n c i y có chút gi d i. Anh ta ng p ng ng m t lúc r i kéo nh vai cô, cô ng ng u v ng c nhiên, nhìn vào ôi m t long lanh nh ánh sao c a anh ta, nghe anh ta ch m rãi nói: “Trình oan Ng , tình c m tr c kia, tình c m em dành cho anh... gi ây có còn chút nào không?”

Trình oan Ng không ng anh ta l i h i câu ó, cô ngây ra, mi n c ng c i r i l c u. “Không còn m t chút nào n a.”

Cô nhìn ng n l a trong ánh m t L c ng Khâm c t t d n, anh ta lúng túng h ng m t ra phía khác, gi ng nói nh cam ch u: “L n tr c em nói v i anh r ng em mu n tr thù, Trình oan Ng , c ng không c n thi t n a, em ã thành công r i.”

Trình oan Ng ng ngàng.

Thành công r i? Ý anh ta là sao?

Cô tr thù thành công r i? Anh ta yêu cô r i?

Chín n m trôi qua, cô yêu anh ta b y n m tr i, sinh cho anh ta m t a con gi ã tám tu i, gi ây, cu i cùng cô c ng nghe c câu tr l i c a anh ta.

Cô th n th c, th y bu n bã, xúc ng h n là gi i c h n. Nh ang b ai bóp c , c m giác càng lúc càng khó th khóe mi ng cô kh run run. Trong kho nh kh c y, cô b ng ch ng bi t nói gì, h i lâu sau m i lên ti ng: “L c ng Khâm, gi a chúng ta luôn có s khác bi t. N u chín n m tr c anh nói nh th này v i em thì dù có ph i i n chân tr i góc b , dù có ph i lao vào d u sôi l a b ng em c ng s n sàng, nh ng gi ây, hai chúng ta cách xa nhau n c n m châu b n b , v i kho ng cách nh v y, làm sao chúng ta có th v t qua?”

“Anh bi t.” L c ng Khâm tr l i, nh có nh không, th m chí Trình oan Ng còn ngh r ng mình ang b o giác.

C hai u không nói gì n a, c n phòng không b t èn gi ng nh m t c n phòng t i om, không có l i ra, hai ng i h nh t giam c m chính mình, khép ch t chính mình và c tuy t i ph ng.

“Ng thôi.” L c ng Khâm n i l ng tay, anh ta không buông cô ra nh ng c ng không có hành ng gì khác. Hai ng i h , m i ng i chi m m t góc trên chi c gi ng King size, n u dùng m t câu nói hình t ng uyên thâm miêu t thì ó chính là “ ng sàng d m ng”.

Sáng s m, lúc Trình oan Ng th c d y thì L c ng Khâm ã i r i. M t góc m h n v t l m nh c cô r ng th c s ã có ng i ây.

Cô vu t vu t tóc, mái tóc en dài c ng theo t ng ngón tay cô mà lay ng. Theo thói quen sau khi th c d y, cô g p ch n chi c ch n kh l n c ch nh l i g n gàng r i ph lên trên m.

Nh ng chi c gi r i xu ng chân gi ng, cô v i tay h i lâu mà không l y lên c, cu i cùng ành qu xu ng, nh t lên. Cô r t thích công vi c này, th m chí còn m m c i khi nhìn chi c gi ng ã c thu d n g n gàng.

Cô vén tóc ra sau tai, v a ng ng lên thì nhìn th y L c ng Khâm, anh ta ã ng c a r t lâu, nhìn t t c nh ng vi c cô làm t năy n gi .

“Sao anh l i v v y?”

“...” L c ng Khâm không tr l i, nhanh nh ch p tóm l y cô t trên gi ng, ng tác c a anh ta p m t nh m t i u valse, cánh tay m nh kh nh c a cô b kéo m nh, toàn thân cô theo quán tính xoay n a vòng r i cu i cùng áp

vào t ng, t t c x y ra r t nhanh và p m t nh m t i u nh y nh ng c ng...
vô cùng nguy hi m.

L c ng Khâm ti n sát n, gi ng nh m t k xâm l c mu n nhanh chóng
chi m o t ng i khác, anh ta áp sát vào ng i cô, kho ng cách gi a h g n
n m c có th c m nh n c h i th m nóng l t trên da th t c a i
ph ng. Mùi h ng th m ngát trên ng i cô càng lôi cu n L c ng Khâm.
Anh ta t hai tay cô lên cao, gi ng nh t th c a các ph m nhân b b t trong
các b phim truy b t t i ph m. Hai tay anh ta c gi ch t cô nh th , còn cô l i
ch ng có b t c s ph n kháng nào, khoe mi ng cong lên nh m m c i, khoe
m t ánh lên s cu n hút n mê ng i.

“Làm gì v y?”

L c ng Khâm ng o ngh nhìn cô. Lông mi c a cô trông t a nh cánh ve,
ch p ch p khi n anh ta l p t c mu n hôn lên môi cô. Anh ta ngh nh v y và
c ng làm nh th , ti n n hôn lên ôi môi p t a cánh hoa y c a cô.

M t n hôn n ng cháy tràn y ham mu n, hai c th nh hòa làm m t.

Anh ta c n nh m i cô ngh ... “Ý ki n l n tr c c a em th c s r t hay.”

N hôn c a anh ta làm cho ý th c cô tr nên mông lung, cô th h n h n. “Ý
ki n nào c ?”

“Cái ý ki n ánh b i anh trong m t tháng y. Anh ng ý.”

“H ? ...”

Anh ta không cho cô c h i nói ti p, hôn lên c m cô, c cô. Anh ta kh vén
chi c váy ng b ng l a c a cô, c th duyên dáng d n l ra trong kho ng không
se l nh.

Tay anh ta t trên c th m m m i, cô b ng ch ng có chút s c l c tr c s
xâm chi m b t ng c a anh ta, c anh ta m c s c xâm chi m. Cô kh nh m
m t, th gi i tr c m t b ng tr nên mông lung và h vô.

Anh ta nh c b ng ng i cô, cô b ng ch c m t i m t a ch có th bám vào
ng i anh ta, ôi chân dài thon g n bám ch t l y th t l ng s n ch c c a anh ta.

Anh ta nhanh chóng lo i b hoàn toàn c n tr gi a hai ng i, cô c m nh n
c ham mu n c a anh ta. Trong kho nh kh c y, cô b ng b ng t nh.

Cô ng ng u, chau mày, m to m t nhìn anh ta, b môi m p máy nh mu n
nói gì ó nh ng ch ng th nói c. ây là kho nh kh c cô vô cùng mong ch ,
cô không nên nói b t c câu gì phá v kho nh kh c này.

Tình d c và tình yêu, trong r t nhi u tr ng h p, nó là hai cá th hoàn toàn không liên quan. Ch có i u, hai cá th y l i b nh ng ng i ph n ng c ngh ch, thích l a d i chính mình ánh ng làm m t mà thôi.

L c ng Khâm v n ý t ng bi u hi n c a Trình oan Ng . Anh ta ép sát cô vào t ng, làn da tr ng nh tuy t c a cô hi n ra khi n anh ta mu n ph m t i xúc ph m thân th ng i khác. ôi m t to tròn long lanh c a cô d n ánh lên n i s hã i và ph n kháng. Bi u hi n b t l c y c a cô khi n trái tim anh ta kh run lên...

Anh ta b ng d ng l i, nh ng ch m t kho nh kh c mà thôi, r i anh ta l i c n m nh lên ng c cô, d n gi ng nói: “ ng mong ch y tr n, không k p n a r i!”

“...”

Ng n l a h ng h c y không ng ng thiêu t, ai c ng bi t r ng sau khi cháy h t, cu i cùng ch còn l i tro tàn...

C ng ch ng ai nh hôm ó r t cu c h ã tr i qua m y l n, dù bi t r ng c hai m t rã r i, ng thi p i.

Rõ ràng sáng hôm ó L c ng Khâm ã r i kh i nhà nh ng ch ng hi u ma xui qu khi n th nào, anh ta l i quay v .

V a tr v ã nhìn th y Trình oan Ng ang tr i l i ga gi ng. ôi chân cô thon dài và tr ng mu t, ánh n ng s m mai nhè nh chi u lên ng i cô. Kho nh kh c y khi n anh ta quên c th .

L c ng Khâm v n không ph i là ng i theo ch ngh a c m d c, nh ng th m tho t ã hai n m không dính dáng gì n chuy n y, cho n êm hôm ó, anh ta m i nh ra r ng, hóa ra mình v n còn ham mu n.

Bu i chi u, khi anh ta t nh gi c, Trình oan Ng v n ng say. Mái tóc dài en m t bám trên c th cô t a nh nh ng s i dây leo t o nên m t bi u t ng thiên nhiên tuy t p. Mái tóc cô r t en, làn da l i tr ng nõn, s t ng ph n m nh m y t o nên m t hình nh th t p. Hai má cô ng h ng, ôi môi h ng nh cánh hoa anh ào, toàn thân nh e p ý xuân. Trên c th y v n l u l i nh ng v t tích c a m t êm phóng ãng.

V a t nh gi c ã nhìn th y cô ang ng ngon lành bên c nh, b t giác anh ta c m th y th t nh nhàng.

B t k anh ta dùng cách nào có c cô thì ít nh t cô c ng b ng lòng cho anh ta. S ph i h p c a cô r t c ng nh c nh ng l i mang n cho anh ta s vui s ng t t . ã nhi u n m r i anh ta không có c m giác ó.

Anh ta cúi xu ng, hôn lên trán cô, vu t nh ng s i tóc t m m hôi v ng trên trán cô. Anh ta c nhìn, c nhìn nh hôn thêm l n n a thì chuông i n tho i reo khi n dòng suy t c a anh ta b ng t quăng.

Anh ta nh nhàng chui ra kh i ch n, b c ra ngoài ban công, tì n tay v l y i u thu c mà t i qua anh ta ã v t trên bàn, ng m trong mi ng.

Anh ta cúi nhìn s i n tho i v a g i n, là Quan Ngh a.

“A lô!” L c ng Khâm m t tay c m i n tho i, m t tay c m i u thu c. Làn khói thu c váng v t khi n kho ng không tr c m t anh ta tr nên m m t.

“ i ca, là em.”

“Bi t r i.”

“Hôm nay, bên XX ã g i fax thông báo s qua tình hình c a cô Trình hai n m qua bên ó. Vì có ng i nào ó c tình che gi u nên nh ng th mà em i u tra c c ng không nhi u.”

“ , nói v n chính i!”

“Theo thông tin c a b n fax thì con trai c a i ca hi n ang n m t i b nh vi n t nhân Saint Mary. C u bé c m t bác s riêng ch m sóc và i u tr .”

“N m vi n?” L c ng Khâm chau mày, c m giác có i u gì ó không bình th ng, anh ta l p t c đ p t t i u thu c trên tay.

Quan Ngh a ng p ng ng m t lúc r i m i dè d t nói ti p: “Là b nh b ch c u c p tính.”

“Cái gì?”

“Là m t lo i b nh b ch c u...”

“Tôi không h i cái ó! Tôi mu n h i là t i sao con trai tôi ang b b nh b ch c u mà Trình oan Ng l i b nó ó v n c?”

“...”